

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200707
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200707.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: D. R., bytom D., A. E. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Váškom, advokátom, so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, Ulica 29. augusta 8 a10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 26. augusta 2016, č. 47961-3/2016-BA, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. januára 2017, č. k. 14Sa/8/2016-57, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovanej z a m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov kasačného konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 24. januára 2017, č. k. 14Sa/8/2016-57 podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej z 26. augusta 2016, č. 47961-3/2016-BA a vec jej vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaná napadnutým rozhodnutím zamietla odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, č. 10864-38/2016-PD zo dňa 15. júna 2016 vo veci priznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 9.713,- eur v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 12. októbra 2014 a súčasne prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovanej preskúmal podľa § 199 SSP, vec prejednal na verejnom pojednávaní (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) a po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom žalovanej a prvostupňového správneho orgánu v intenciách § 99, § 153 ods. 4 písm. c/, ods. 5, § 195 ods. 1, § 196 ods. 1 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“); § 2 ods. 3 písm. d/, § 4 ods. 1, 2, § 7 ods. 3, 4, 6 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že napadnutým rozhodnutím nebol žalobcovi priznaný nárok na vyplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 910 bodov, ktoré mu mali byť vyplatené podľa znaleckého posudku MUDr. C. č. 3/2016 zo dňa 13. decembra 2015. Bolo preukázané, že žalobca utrpel dňa 12. októbra 2014 závažný pracovný úraz u zodpovedného zamestnávateľa T. a.s. v pracovnom zaradení razič, za následky ktorého mu bol MUDr. C. vystavený posudok o bolestnom na 910 bodov. Prvostupňový správny orgán odmietol akceptovať 910 bodov a priznal náhradu len za 550 bodov. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a žalovanej predložil doplnenie znaleckého posudku č. 3/2016 zo dňa 29. marca 2016. K podanej žiadosti doložil prvotne vyplnené tlačivo „lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia“ zo dňa 13. januára 2016 a list z toho istého dňa, ktoré boli vypracované MUDr. H. ako znalkyňou. Pri kontrole tohto posudku posudkový lekár konštatoval, že takýto posudok nie je možné akceptovať, nakoľko bol vypracovaný znalkyňou a nie posudzujúcim lekárom v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.. Vzhľadom na uvedené bol žalobca poučený, že je potrebné, aby bol posudok opravený, resp. aby bola pečiatka znalca nahradená pečiatkou, ktorú používa MUDr. H. ako odborná lekárka - neurológ. Dňa 21. marca 2016 žalobca predložil pobočke znalecký posudok č. 3/2016 zo dňa 13. decembra 2015 vypracovaný MUDr. H., v ktorom je stanovená diagnóza otrasu mozgu ako pracovná diagnóza na základe teoretického vysvetlenia difúzneho axonálneho poškodenia. MUDr. H. posúdila rozdielne položku č. 304d - poúrazové obmedzenie hybnosti chrčtice - stredne ťažké s príznakmi koreňového dráždenia, ktorú hodnotila na 520 bodov, nakoľko v lekárskom posudku rovnakú položku ohodnotila na 420 bodov. Následne dňa 31. marca 2016 žalobca pobočke doručil doplnenie znaleckého posudku pod označením č. 4/2016 zo dňa 29. marca 2016. Dňa 21. apríla 2016 bola posudkovou lekárkou vykonaná opakovaná kontrola bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, pričom bol posudok vyvrátený MUDr. H. z dôvodu, že posudková lekárka nesúhlasila s položkou č. 252 postkomočný syndróm ohodnotený na 260 bodov. Dňa 30. mája 2016 bola pobočke doručená odpoveď od MUDr. H. s odkazom na znalecký posudok, v ktorom je namietaná položka č. 252 zdôvodnená. MUDr. H. zotrvala na predmetnej položke s počtom bodov 260 a lekársky posudok bol pobočke vrátený bez požadovaných zmien. Posudková lekárka dňa 8. júna 2016 vykonala kontrolu posudku, pri ktorej vyslovila záver, že lekársky posudok nie je správny. Z uvedeného záveru posudkovej lekárky vychádzal prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní.

4. Krajský súd mal z obsahu spisov a vyjadrení účastníkov konania za preukázané, že na odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa sa žalovaná vec opätovne posúdila po vykonanej opätovnej kontrole bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Znalecký posudok predložený žalobcom, vypracovaný posudzujúcou lekárkou ako znalkyňou nie je podľa žalovanej hodnoverný dôkaz z dôvodu, že bol vypracovaný v súvislosti s posudkom MUDr. H., ktorý s konaním nesúvisí a súčasne tou istou osobou ako lekársky posudok. O vydanie nového znaleckého posudku, ktorý by sa vzťahoval na lekársky posudok MUDr. H. žalovaná nepožiadala, keďže to z medicínskeho hľadiska nepovažovala za potrebné. Kontrolu bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vykonal dňa 18. augusta 2016 posudkový lekár ústredia - MUDr. Q., ktorý kontroloval bodové hodnotenie vyhotovené MUDr. H. na 810 bodov. Tento lekársky posudok považoval za nesprávny keď položka postkomočný syndróm nebol preukázaný, vzhľadom na skutočnosť, že u žalobcu nebol dokladovaný otras mozgu. Vzhľadom na uvedené určil celkový počet bodov na 550 bodov, tak ako učinil vo svojom rozhodnutí správny orgán prvého stupňa. Na základe zisteného skutkového stavu žalovaná vydala dňa 26. augusta 2016 napadnuté rozhodnutie č. 47961-3/2016-BA, ktorým zamietla odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a súčasne prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, potvrdila.

5. Z odvolania ako aj správnej žaloby žalobcu krajský súd dôvodil, že žalobca mal za to, že predmetom rozhodovania žalovanej, resp. správneho orgánu prvého stupňa malo byť vyššie bodové ohodnotenie vykonaní MUDr. H. (t.j. 910 bodov), ktoré predložil počas administratívneho konania. Žalovaná sa však s uvedenou námietkou žiadnym spôsobom nezaoberala. Správny súd okrem toho konštatoval, že žalovaná sa celkove riadne nevysporiadala s predložením dokladov žalobcom (posúdení vypracovaných MUDr. H.), keď v odôvodnení v podstate len lakonicky konštatovala, že boli zo strany žalobcu predložené. Predloženie týchto dokladov je uvedené v odôvodnení rozhodnutia v rámci opisu jednotlivých úkonov vo veci bez toho, aby ich žalovaná bližšie hodnotila. Podrobnejšie sa k nim vyjadrila až následne vo vyjadrení k podanej správnej žalobe. Vyjadrenie k podanej žalobe však nemôže zhojiť nedostatky odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia nie je zrejماً úvaha správneho orgánu, či uvedené posudky predstavujú doplnenie, resp. zmenu pôvodného lekárskeho posudku zo dňa 13. januára 2016, resp. či ich posudzovala ako upresnenie úvahy posudzujúceho lekára vzhľadom na jednotlivé položky bodového hodnotenia. Nie je zrejماً názor správnych orgánov na predloženie týchto dokladov a ich vplyv na posúdenie predmetnej veci. V súvislosti s uvedeným potom žalovaná nezodpovedala na odvolaciu námietku žalobcu, že žalovaná nedostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie, keď v zásade zopakovala argumentáciu správneho orgánu prvého stupňa bez toho, aby dala jednoznačnú, jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na nastolené odvolacie otázky, vrátane jej oprávnenia krátiť bodové hodnotenie vypracované lekárom, ktorá má podľa žalobcu dostatočnú kvalifikáciu na prijatie vyslovených záverov ohľadne jeho zdravotného stavu.

6. S poukazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že je potrebné, aby žalovaná riadne, jasne a zrozumiteľne vyjadrila, z akého dôvodu bolo predmetom jej rozhodovania bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 810 bodov a nie 910 bodov, jednoznačne posúdila následne predložené dokumenty - znalecký posudok a jeho doplnok vo vzťahu k predmetu rozhodovania, a to aj s poukazom na ich obsah, formu a čas ich vyhotovenia, pričom nie je vylúčené, aby postupovala aj v súčinnosti s MUDr. H., ktorá vydala pri tom istom poškodení zdravia v krátkom časovom slede dve rozdielne posúdenia hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu po pracovnom úraze zo dňa 12. októbra 2014. Následne bude vecou správneho orgánu, aby o veci opätovne rozhodol aj v nadväznosti na vysporiadanie sa s predloženým znaleckým posudkom, prípadne zväzil nariadenie znaleckého dokazovania.

7. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, krajský súd priznal žalobcovi úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 175 ods. 2 SSP.

II.

8. Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

9. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou krajského súdu o nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia z 26. augusta 2016 dôvodiac tým, že pre posúdenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia je rozhodujúci lekársky posudok a preto bolo smerodajné hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia o výške 810 bodov z tlačíva „Lekársky posudok o

bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia“ zo dňa 13. januára 2016. V nadväznosti na uvedené poukázala na strane 3 odsek 3 a 4 rozhodnutia zo dňa 26. augusta 2016 a konštatovala, že ani bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia z lekárskeho posudku vo výške 810 bodov, ani bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia zo Znaleckého posudku č. 3/2016 zo dňa 13. decembra 2015 vo výške 910 bodov, oba vypracované MUDr. C., znalkyňou v odbore neurológia a súčasne aj posudzujúca lekárka žalobcu, nie sú správne. Posudkovou činnosťou bolo na základe do konania predloženej zdravotnej dokumentácie žalobcu súvisiacej s pracovným úrazom zo dňa 12. októbra 2014 jednoznačne preukázané, že správne bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia je vo výške 550 bodov. Na strane 5 posledný odsek odôvodnenia rozhodnutia dostatočne a zrozumiteľne vysvetlila, prečo nebolo možné uznať položku č. 252 - postkomočný syndrom z lekárskeho posudku, ktorej priznania sa žalobca opakovane domáhal a na ktorej stojí celý spor v predmetnom konaní.

11. Vzhľadom na uvedené, žalovaná uzavrela, že sú dané dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovanej vyjadril písomne. Kasačnú sťažnosť žalovanej považoval za bezdôvodnú a navrhol, aby odvolací súd kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP a rozhodol aj o nároku žalobcu voči žalovanej na trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

IV.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

14. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

17. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

18. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaná týmto rozhodnutím zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, č. 10864-38/2016-PD zo dňa 15. júna 2016 vo veci priznania

nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 9.713,- eur v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 12. októbra 2014 a súčasne prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

19. Podľa § 99 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu. Podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia upravuje zákon č. 437/2004 Z.z..

20. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh.

21. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

22. Podľa § 2 ods. 3 písm. d/ zákona č. 437/2007 Z.z. na účely tohto zákona posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

23. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší súd zistil, že dňa 12. októbra 2014 poškodený žalobca utrpel u zodpovedného zamestnávateľa úraz, ktorý bol zodpovedným zamestnávateľom uznaný za pracovný. Dňa 27. januára 2016 bola Sociálnej poisťovni, pobočka Prievidza, doručená žiadosť poškodeného o priznanie za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 99 zákona o sociálnom poistení spolu s vyplneným tlačivom „Lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia“ zo dňa 13. januára 2016. Na základe kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne konštatoval, že Lekársky posudok o sťaženi spoločenského uplatnenia, vystavený dňa 13. januára 2016 ošetrovúcim lekárom poškodeného MUDr. C., (ktorá je súčasne znalkyňou z odboru neurológia) v počte 810 bodov, nie je správny. Posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotil v celkovom počte 550 bodov .

24. Na základe podaného odvolania žalovaný preskúmaným rozhodnutím podľa § 179 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 15. júna 2016, číslo 10864-38/2016-PD. Krajský súd vyhodnotil odôvodnenie rozhodnutia žalovaného za nedostatočné dôvodiac tým, že povinnosťou odvolacieho správneho orgánu je zaoberať sa jednotlivými odvolacími námietkami odvolateľa a dať odpoveď na nastolené odvolacie dôvody.

25. Po vyhodnotení závažnosti dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je správny.

26. Základnou úlohou kasačného súdu bolo na základe kasačnej sťažnosti žalovanej posúdiť namietané nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom vo veci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu.

27. Sťažením spoločenského uplatnenia je potrebné rozumieť jednak vylúčenie či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom, či športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu voľby povolania, voľby životného

partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebvzdelávania. Žalobca bol uznaný za vinného z trestného činu (prečinu) ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Objektom skutkovej podstaty tohto trestného činu je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Tak, ako to nesporne vyplýva aj z bodu 44 rozsudku krajského súdu, žalobca v podanej žalobe vychádzal z uplatneného nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 910 bodov, pričom bolo zistené, že žalovaná vychádzala zo skutočnosti, že si uplatnil túto náhradu v rozsahu 810 bodov. Následne kontrolou tohto bodového ohodnotenia žalovaná dospela k záveru o nesprávnosti položky 252 postkomočný syndróm v počte 260 bodov. Zo skutkových okolností vyplýva, že pôvod sťažnostných námietok spočíval v nezákonnom znížení bodového ohodnotenia pracovného úrazu. V priebehu správneho konania ošetrojúca lekárka žalobcu

MUDr. H. - v jednej osobe aj znalkyňa z odboru neurológia, ktorá predložila bodové ohodnotenie, vypracovala znalecký posudok aj doplnenie znaleckého posudku, v ktorom je diagnóza otrasu mozgu stanovená ako pracovná diagnóza na základe teoretického vysvetlenia difúzneho axonálneho poškodenia. Napriek tomu, že MUDr. H. s odkazom na znalecký posudok, v ktorom je namietaná položka 252 postkomočný syndróm, posudkoví lekári neuznali a neohodnotili, je počtom 260 bodov. V dôsledku uvedených zistení, východísk a záverov je potrebné konštatovať, že žalobou napadnuté rozhodnutie svojimi účinkami porušilo základné právo žalobcu na spravodlivý a riadny proces podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Blížším zdôvodnením vecnej a právnej argumentácie žalovanej vo vyjadrení k žalobe nemožno dodatočne zhojiť odôvodnenie rozhodnutia, ktoré účastník konania žiada súdom preskúmať.

28. V ďalšom kasačnom súde odkazuje na závery prijaté krajským súdom, a to bez potreby ich bližšieho objasňovania, respektíve zdôvodnenia, keďže tieto sú dostatočne jasné a predovšetkým správne.

29. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalovanej uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú zamietol.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi, ktorý mal v tomto konaní úspech, priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

31. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.